

gjøringen forelagte Lovforslag, og man har troet, at man netop vilde befordre Colonialernes Interesse ved at give Anledning til, at denne vigtige Sag, efter de Bemærkninger, som under dens Behandling vare fremkomne, paany blev tagen under Overveielse. Udvalget har vistnok ingenlunde overseet, at den Betænkning, som er fremkommen fra Colonialerne fra de 10 Mænds Forsamling, ikke burde lades upaaagtet, men man har heller ikke troet at træde disse Mænds Selvstændighed for nær, naar man dog ved Siden deraf har meent, at der turde være Punkter, vigtige Spørgsmaal for Colonialerne, som vare undgaaede deres Opmærksomhed, og det er derfor, at Udvalget i sin Betænkning har gjort opmærksom paa saadanne Forhold, som ere af den Natur, at det efter al Sandsynlighed vil blive modtaget med Taknemmelighed, at der er givet Anledning til at tage den paany under Overveielse. Det forekommer mig ogsaa, at man hellere end at udsætte sig for at give en Lov, der paa en høist ufuldkommen Maade vil løse den Opgave, som er stillet, maa vente nogen Tid i det Haab og med den Forventning, at naar den kan undergives en fleerstidig Overveielse, vil den føre til et bedre Resultat. Jeg kan heller ikke see, at vi, under den Besdrøvelse, som for Diebliffet fylder vort Sind for Danmarks Fremtid, skulle søge Anledning til at overile os med at give en Lov, dersom den ikke maatte svare til hvad der virkelig kan befordre Colonialernes Lær. Det er derfor, at Udvalget ikke har kunnet fravige sin tidligere Indstilling om denne Lovs mindre hensigtsmæssige Bestemmelser for Colonialerne, idet det heller ikke har kunnet tiltræde de af de ærede Forslagsstillere gjorte Forslag, som vi for Diebliffet ikke videre tør tale om, men som, naar vi komme til at tale om dem, snart skulle vise sig, idetmindste flere af dem, høist ufuldstændigen at kunne bringes i Forening med det foreliggende Lovudkast. Saa gode de i og for sig selv kunne være i mange Punkter, saa skal det vistnok vise sig, at de kun lidet ville tilfredsstille den Opgave, man har bestræbt sig for at løse. Jeg troer derimod, at det Forslag, som er stillet af Udvalget til det høitærede Thing, nu at vedtage en saadan Valglov, der skulde gjælde for en Forsamling, der

kunde tage et af Regjeringen forfattet Udkast under Forhandling, dog maasse kunde findes at være ganske berettiget. Nu har den høitærede Finantsminister vel bemærket, at en saadan Bemyndigelse til at sammenkalde en Forsamling, som den Udvalgets § 1 gaaer ud paa at foreslaae, har Regjeringen allerede. Ja, det skal jeg vist ikke modsigge; men det forekommer mig dog, at alle de Bestemmelser, som skulde gjælde for denne Forsamlings Valg, den saakaldte Valglov, vel maae kunne være Gjenstand for den lovgivende Forsamlings Forhandling, fordi her virkelig er Tale om personlige Rettigheder, der skulde udøves af Colonialernes Indvaanere og Borgere ved at vælge til denne Forsamling, og det af Regjeringen forelagte Lovudkast indeholder jo ogsaa i flere af sine Afsnit en heel saadan Valglov. Det er den, som Udvalget har optaget i sit sidste Forslag, og som skulde gives Lovskraft for at kunne anvendes til Valget af en saadan Forsamling, som Udvalget har troet at burde bringe i Forslag. Jeg troer derfor vel, at det høitærede Thing kan finde sig foranlediget til at gaae ind paa denne Indstilling, ligesom det ogsaa er min Formodning, at det vil blive modtaget med Velvillie i Colonialerne, at man har henvendt Opmærksomheden paa den bedste og hurtigste Maade at fremme det for dem saa vigtige Anliggende paa. Jeg tør derfor tillade mig at anbefale det Vædringsforslag, som nu er stillet af Udvalget.

Finantsministeren: Den ærede Viceformands Øtringer om de Vædringsforslag, som ere stillede af 6 Medlemmer, maae nødvendigvis ogsaa berettigede mig til forsaavidt at gaae den imøde, at jeg, naar den ærede Viceformand har meent, at de ikke vel vilde lade sig sammenpasse med Lovudkastet, tør tillade mig at udtale den modsatte Formening; jeg troer, at de overmaade godt lade sig føie til Udkastet, som de senere Forhandlinger forhaabentlig skulle oplyse, hvis Sagen kommer saavidt. Jeg maa i Henseende til en anden Øtring af den ærede Viceformand henvise til hvad jeg har tilladt mig at udtale under Sagens første Forhandling, at jeg paa ingen Maade seer Udset til, at Sagen i en nær Fremtid skal kunne blive fremmet eller naae